աշխատանքի լուման ձգել են Գլաձորի դպրութեան շատ ներկայացուցիչներ. բազմաթիւ մանր յիշատակարաններ տալիս են մեզ այդ մասին բաւարար չափով տեղեկութիւն. օրինակի շնորհողն է 34բ. «երջանիկ րաբունապետս մեր», ուրիշ տեղ անունով յիշուած 312ա. «Զմեծ րաբունապետն զԵսայի և զհետեւող նորին զԿիրակոս վարդապետն, ընդ նոցին և զմեղաւոր հողս Տիրացու գրիչ աղաչեմ»(*)։ Կիրակոս ինքն էլ ԺԴ. դարի առաջին կէսի նշանաւոր գրիչներից և վարդապետներից մէկն է, որ իւր եղբօրորդի Յովհաննէսի հետ բազմաթիւ ձեռագիրներ ունի գրած և երկար ժամանակ ուսուցչութիւն է արել յատկապէս իւր հայրենիքում Երզնկայում (Յաւել. Բ. 80)։ Ե՞րբ է եկել Գլաձոր, չգիտենք. բայց այս թուականին արդէն «վարդապետ» (259ա.) կամ «րաբունի»

նկարիչ Տարօնեցի, որ յիշւում է շատ տեղ 57բ. «Զապիկար ծրողս յիշեցէք ի տր.». այս կարճ յիշատակարանի տակ կարմրագեղով աւելացրել է «եւ զԹորոս նկարագրաւղ». Ղուկասի պատկերի տակ 534բ. «Զանարժան գրիչ Թորոս յիշեա ի տր. Յս. Քս.». Յովհաննու և Պրոխորոնի պատկերի տակ 565բ. «Զօր. պատկերաց նկարագրօղս զԹորս. յիշեա ի տր. Յս. Քս.»։ Կիրակոս ինքն էլ մի քանի տեղ յիշւում է նորան 205ա, 368ա։ Յիշուած է նաև մի Մովսէս 611ա., հաւանօրէն նոյն «Մովսէս բեմբական»ի հետ (Յաւել. Բ. 66)։

«ԶՄովսէս մեռեալ ոգի
Վրշտաւք բազում պատեալ գերի.
Յիշման առնել միշտ արժանի
Ասել թէ տր. ողորմեսցի»։

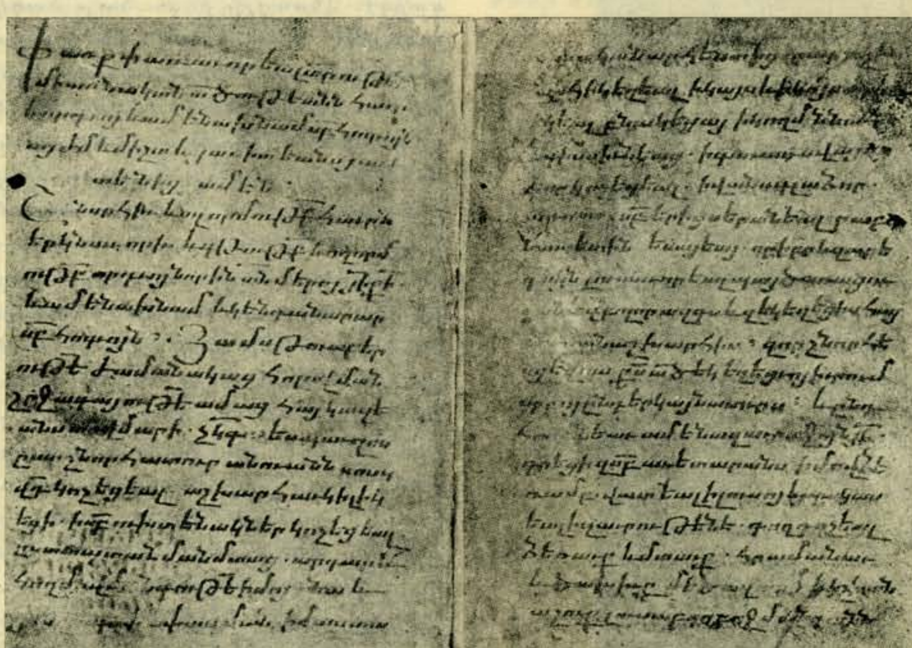

Պատկեր 208.

205ա., մի տեղ մինչև իսկ «րաբունապետ» է կոչւում։ Նորա եղբօրորդին Յովհաննէսը դեռ ևս սարկաւագ, բայց Գլաձորի ամենաշնորհալի գրիչներից մէկը (պատկ. 209), որի մասնակցութիւնը տեսանք Լամբրոնացու Սաղմոսաց մեկնութեան մէջ Եսայի Նչեցու համար(**), իսկ այստեղ Կիրակոս նորա համար գրում է «զանձն ի յաշխատանս եդ ջանակից լինել մեզ՝ մանաւանդ թէ զյոլով մասն սա գրէ»։ Բացի նորանից այս Աստուածաշնչի դպրութեան մէջ օգնել են նաև Կարապետ երէց որդի Գրիգորի և Հագրեւարդի (254ա), բայց մանաւանդ Թորոս գրիչ եւ

(*) Կարծում ենք այն Տիրացուն է սա, որ կոկել էր 1291 թուին № 1369/1363 ձեռագիրը և դեռ ևս անվարժ ձեռք ունէր։

(**) Ձեռ. Էջմ. № 1844 Երեւանի կաթուղիկէ եկեղեցուց բերուած։

Վերջապէս յիշւում է «Յակոբոս որբասնունդ կրաւնաւոր. . . որ զշիքերոնս շնորհեաց» 135ա, հաւանօրէն Յակոբ Թագորցին է սա, որի մասին՝ քիչ յետոյ(*)։

(*) Կիրակոս Երզնկացին և Յովհաննէս եղբօրորդին 1318 թուին ես դեռ Գլաձորումն են, ինչպէս կը տեսնենք նրանց գրած ձեռագրների յիշատակարաններից, բայց 1324 թուին արդէն վերադարձել են հայրենիք. «Ի թվ. ՉՀԳ (= 1324) ես Կիւրակոս վարդապետս բնակեցա ի լերինս սբ. Լուսաւորչիս» (Ձեռ. Էջմ. № 2329, 302բ.)։ Ձեռագիրը եղել է սեպհականութիւն Երզնկացի գրասէր Ահարոն վարդապետի (+ ՉԿԵ, յաւգոստոս ժը.), որ յետոյ անցել է Կիրակոսի ձեռքը, որպէս դպրոցի ղեկավարի։ Նորա դասատուութեան մասին իւր եղբօրորդի Յովհաննէսի հետ, որ այժմ վարդապետ է, տեղեկութիւն ունինք 1334 թուին (Ձեռ. Էջմ. № 1402/1379, 271բ. 354բ). «Զստացող գրոցս զերջանիկ և զանհուն րաբունապետն զԿիրակոս և զեղբաւրորդին իւր զՅովհանէս վարդապետ և զծնաւղսն նոցա յիշեցէք ի Քս. ամէն»։ Ձե-